

**Робота**  
**на конкурс есе «Мій Шевченко»**

**Дарія Кантур,**  
**учениця 5 класу**

**Ніжинської гімназії № 3 Ніжинської міської ради Чернігівської області**  
**МІЙ ШЕВЧЕНКО**

Як гарно мати родину: татка, що підкидав мене, малу, до неба або ж катав на спині; маму, що ніжно обіймає й цілує щовечора, бажаючи солодких снів; бабусю, яка щоранку готує смачний сніданок; маленьку сестричку, що намагається в усьому бути моєю копією... Їхня любов і підтримка безцінні! Особливо наразі, під час війни, коли мені, як, мабуть, і всім українським дітям, так хочеться тепла й затишку, спокою і впевненості в тому, що ти не одна, а поруч надійні люди – твої рідні...

Задумалася про це, перечитуючи вірш Т.Г.Шевченка «Садок вишневий коло хати», що сприймається як яскраве відображення українських сімейних цінностей. Розумію щирість родинних почуттів автора. З раннього дитинства залишившись сиротою, він мріє про, здавалося б, таку просту, але для нього нездійсненно-жадану ідилічну картину:

Сім'я вечерея коло хати,  
Вечірня зіронька встає.  
Дочка вечерю подає...

І як же щемно стає на душі, коли материнська любов огортає не тільки поснулих дітей, а й увесь світ довкола:

Поклала мати коло хати  
Маленьких діточок своїх;  
Сама заснула коло їх.  
Затихло все, тільки дівчата  
Та словейко не затих.

Добре пам'ятаю, як уперше почула цей вірш у другому класі... Тоді наша вчителька прочитала його на уроці. Я так захопилася, що, здавалось, і соловейко

десь поруч защебетав!!! Моя родина дуже любить літніми вечорами збиратися разом в альтанці в саду, тому мені здавалося, що то про мою сім'ю написав Тарас Шевченко! І матуся заколисує мене й сестричку, а десь далеко

Співають ідучи дівчата...

А сьогодні я мрію, щоб усі, хто чекає рідних із війни, могли зібратися в повному складі за родинним столом, обійняти одне одного й заспівати переможну українську пісню! І не боятися сирен та ракет, а слухати, як

Хрущі над вишнями гудуть...

Хай завжди панують у наших дружних родинах любов і гармонія, взаємоповага й добро, як у вірші Т. Шевченка «Садок вишневий коло хати». Українці – мирна нація, але ми сміливо стали на захист держави й родинних цінностей, бо закликав нас Кобзар:

Борітеся – поборете!

Вам Бог помагає!

За вас правда, за вас слава

І воля святая!